

maa udføres i deres Fritid. Jeg tror derfor, at naar man i al Almindelighed for hele Aaret sammenligner den Tid, som Lønarbejderne og Statstjenestemændene virkelig benytter til Arbejde, med den Arbejdstid, man har i Landbruget, bliver der ikke saa uendelig megen Forskel. Men, som sagt, da jeg ikke tror paa, at det vil være muligt at komme bort fra 8 Timers Dagen, anmoder jeg om, at man sørger for snarest muligt at faa indskrænket Arbejdstiden ogsaa for Sindssygehospitalernes Plejepersonale, der nu har en i Forhold til alle andre urimelig lang Arbejdstid.

Jeg vil gerne udtale min Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Jacob Christensens Udtalelser angaaende Lejrene ved Horserød og Hald. Navnlige Lejren ved Hald, som jeg kender særlig, er jo en hel By. Paa den Tid, da der var det største Antal Fanger i den, var der omkring 2 000. Hele denne By, som altsaa kan huse et Par Tusinde Mennesker, har nu staaet tom, jeg tror i over et halvt Aar. Paa et Tidspunkt, hvor vi lider under en saadan Bolignød, at det er vanskeligt, næsten umuligt at skaffe alle Mennesker Tag over Hovedet, synes det højst urimeligt, at saadan en hel By bliver ved at staa tom. Jeg henstiller, at man arbejder energisk paa snart at faa løst Spørgsmaalet om, hvad denne Lejr skal anvendes til. Jeg er fuldt ud enig i den Betragtning, at den bør anvendes til nervelidende og Rekonvalescenter, der udskrives fra Sygehusene. Man vil derved i nogen Grad kunne aflaste vore overbebyrdede Sygehuse, ligesom det vilde være en udmærket økonomisk Foranstaltning. Der vil navnlig kunne spares ret betydelige Beløb paa Brændsel i Sammenligning med, hvad det koster paa Sygehusene. Jeg skal nævne, at sidste Vinter har den almindelige Udgift til Brændsel paa Sygehusene med de store Centralvarmeanlæg været 2 à 2½ Kr. pr. Belægningsdag. Herude i Fangelejren var den 37 Øre pr. Belægningsdag, fordi man har Kakkelovne, i hvilke man anvender indenlandsk Brændsel, som man kommer forholdsvis billigt til i disse Egne. Jeg henstiller, at man snarest muligt faar løst dette Spørgsmaal.

Jeg retter dernæst en meget indtrængende Henstilling til den højtærede Finansminister om at komme en Boligforening i Viborg til Hjælp. Der findes i Viborg en saadan Forening, bestaaende af 23 Arbejdere og lavt lønnede Statstjenestemænd, der i Fjor fik Tilsagn fra Staten om de 15 pCt. Tilskud i Henhold til Loven. Efter at den havde faaet Tilsagn fra Byraadet om et lignende Tilskud, mente den at være sikker

paa ogsaa at kunne faa Statslaan, og i Haab om, at det vilde være muligt, tog den fat paa Opførelse af 23 Huse indeholdende hvert to 3-Værelseslejligheder. De 23 Huse staa nu færdige, Ejerne og de Lejere, der er flyttet ind i dem. Foreningen indgav i Sommer Andragende om at faa et Statslaan i Ejendommene, men den har for en 3 Uger siden faaet et kort og bestemt Afslag uden nogen som helst Motivering. Jeg formoder, efter hvad jeg indirekte har kunnet bringe i Erfaring, at Motiveringen var den, at der var ingen Penge at faa i Henhold til Loven af 28. Juni 1920 om Udlaan af 2 Mill. Kr. af Stats-Laanefonden, men jeg henstiller, at man bevilger Foreningen et Laan efter den sidst vedtagne Lov af 10. September 1920, hvorved vi stillede 10 Mill. Kr. til Raadighed. Jeg henstiller, at man kommer disse Mennesker til Hjælp, og at de faar Tilskud efter denne Lov, ifølge hvilken Tilskuddet udbetales kontant. Efter den tidligere Lov kan de nok faa et Tilskud af Statskassen, men kun paa den Maade, at Statskassen, naar de forskaffer sig et Laan, der ikke maa forrentes med over 5 pCt., afdrager og forrenter Laanet. Det har imidlertid ikke været muligt for dem at skaffe et saadant Laan. Derfor maa de i Øjeblikket forrente hele Byggesummen med 8½ pCt. Bankrente bortset fra de 15 pCt. af Ejendommens Skyldværdi, som Kommunen har udbetalt. Hele Byggeforslaget er vurderet til Ejendomsskyld til 600 000 Kr. Paa den Konto har Foreningen af Viborg Kommune faaet udbetalt 90 000 Kr., men hele det øvrige Beløb maa de nu forrente med 8½ pCt., og ydes der dem ikke Hjælp, vil alle disse Mennesker, naar de skal blive ved at forrente hele Resten af Byggesummen med Bankrente, eller hvis de skal nødsages til at prioritere i Kreditforeninger med de lave Kurser, hvori Kreditforeningsobligationer nu staa, trues med økonomisk Ruin, og det forekommer mig vilde være i allerhøjeste Grad Uret. Det er saa vist ikke de daarligste af Arbejderne, der er villige til at ofre en forholdsvis meget stor Del af deres Aarsindtægt paa at skaffe sig et hyggeligt Hjem. Saadanne Folk bør man komme til Hjælp. Jeg retter derfor en meget indtrængende Henstilling til den højtærede Finansminister om at bevilge Foreningen et Laan, naar der nu i de nærmeste Dage kommer et nyt Andragende fra den. Kan de faa $\frac{1}{10}$ af Ejendomsskylden i Laan og de 15 pCt. udbetalt i Tilskud, kan de sikkert, selv om de kommer til at sidde haardt i det, alligvel klare sig.

Til Slut vil jeg gerne sige nogle Ord